

РЕШЕНИЕ

№ 3424

гр. София, 11.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разглежда дело номер **2662** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. О. против решение № 3 от 02.02.2011г. на Софийски районен съд, 13 състав постановено по НАХД 12761/2010г., с което е отменено Наказателно постановление № 169195/07.12.2009г. издадено от заместник кмет на СО.

Касаторът твърди, че атакуваният съдебен акт е незаконосъобразен, постановен при съществени процесуални нарушения, мотивиран по съображения за налична отмяна на разпоредбите от Наредбата за превоз на пътници и условия за пътуване с масовия градски транспорт на територията на С. О. с решение от 25.02.2008г. на АССГ по адм. дело № 2635/2007г. , което решение е отменено от ВАС и отделно е неотносимо към редакцията на наредбата, изменена с решение № 433 по Протокол № 43 от 25.06.2009г.

Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът – Д. В. П. оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна.

Участващият в касационното производство прокурор от С градска прокуратура

изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите в касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е *процесуално допустима*.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на атакуваното съдебно решение съобразно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, съдът намира следното:

СРС е осъществил контрол за законосъобразност по отношение на Наказателно постановление № 169195/07.12.2009г. издадено от Л Г Х - заместник кмет на СО, с което на Д. В. П. от град С., за това, че на 09.11.2009г. в 16.15 часа пътува в град С. в автобус 404, спирка ж.к. Дружба 2, посока Дружба 2, без превозен документ. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 35, ал.2 във връзка с чл.12 от Наредбата за превоз на пътници и условия за пътуване с масовия градски транспорт на територията на СО /НППУПМГТТСО/, поради което му е наложена глоба от 70 лева на основание чл. 36, ал.1 от същата наредба.

За да отмени така наложената административна санкция съдът, в решаващия си състав е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи и без правно основание, тъй като глава 7 „Контрол и санкции” от НППУПМГТТСО е издадена в противоречие с чл. 2 и 8 от ЗНА. Според изложените мотиви – Столичният общински съвет в изпълнение на правомощията си по чл. 21, ал.1 от ЗМСМА може да утвърди общинските транспортни схеми и да определи таксите за предоставянето на услугата превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масовия градски транспорт, но не разполага с правомощие да установи контролните функции и правомощията на контролните органи по отношение реда за извършване на обществен превоз на пътници, поради което санкционните разпоредби на наредбата противоречат на чл.101 от ЗавП. На това основание са изведени крайните изводи на съдебния състав, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя П. е ангажирана за нарушение на разпоредби, които не създават валидно задължение за спазването им и наказателното постановление е отменено незаконосъобразно.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат, но по съображения различни от изложените в мотивите му.

Преди всичко решение от 25.02.2008г. на Административен съд, С. град постановено по адм. дело № 2635/2007г., на което се основават мотивите за отмяна на наказателното постановление е отменено по реда на чл. 208 и сл. от АПК с решение № 8719/15.07.2008г. на Върховен административен съд, постановено по адм. дело № 6178/2009г. В това отношение са основателни доводите в касационната жалба. В тази връзка въпросът за съответствието на административнонаказателните разпоредби в подзаконовия нормативен акт, както и на разпоредбите, които регламентират компетентността на органите и

длъжностните лица да съставят АУАН и НП, с нормативен акт от по-висока степен, какъвто е ЗавП е решен с влязло в сила съдебно решение. Според ВАС наредбата, в частта ѝ регламентираща правомощията на визираните в нея органи и длъжностни лица да осъществяват контрол за спазването на правилата за обществен превоз с МГТ, не противоречи на чл.101 от ЗавП, тъй като предмет на нормативна регулация са различни обществени отношения. В тази връзка е посочено, че контролът по ЗавП, осъществяван от министъра на транспорта не включва контрола на пътниците, ползващи превозните средства по общинските транспортни схеми. При това положение изводите на СРС, че не е налице валидно задължение на пътниците в МГТ да спазват разпоредбите на НППУПМГТТСО са в противоречие с материалния закон.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че цитираните съдебни актове и извършената проверка за законосъобразност от съдилищата в посочените по – горе решения, се отнася до норми от подзаконовия акт, които не са част от приложимия по време материален закон в процесния случай, но даденото тълкуване за липса на противоречие на нормите от наредбата, установяващи състави на административни нарушения и административни санкции, както и тези относно компетентостта по тяхното установяване и налагане с нормата на чл. 101 от ЗДвП, следва да бъде съобразено.

Настоящият касационен състав намира, че наказателното постановление законосъобразно е отменено по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН, но по съображения за допуснати съществени нарушения на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН в хода на административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 36, ал.6, т.1 от НППУПМГТТСО за нарушенията по чл. 36, ал.1 във връзка с чл. 35, ал.2, ал.4 и 5 от същата наредба се налага глоба в размер на 70 лева. По силата на чл. 36, ал.1 от НППУПМГТТСО при отказ на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник или билет за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител, за всяко от тези нарушения, от длъжностното лице по контрола на пътника се съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), за което се заставя от длъжностното лице да слезе на първата спирка по маршрута на превозното средство. Нередовният документ на хартиен носител се изземва и се предава в съответните служби на "С." ЕООД и "М" ЕАД. Нередовният превозен документ на електронен носител се блокира до заплащане на глобата.

Нормата на чл. 35, ал.2 от НППУПМГТТСО предписва, че при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците, случай на пътуване без редовен превозен документ, пътникът заплаща билет за таксуване на нередовен пътник на стойност десет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. Билетът се перфорира от контролния орган и дава право на пътника да продължи пътуването със същото превозно средство. От анализа на посочените разпоредби следва, че елемент от състава на нарушението, за което е предвидена глобата от 70 лева по чл. 36, ал. 6, т.1 е отказ на нередовния пътник да заплати

билета по чл. 35, ал.2 от НППУПМГТТСО.

В конкретния случай безспорно по делото е установено, че Д. П. е пътувал без превозен документ в посоченото в акта и наказателното постановление превозно средство. Но липсва описание, от което да е видно, че е отказал да заплати билет за таксуване на нередовен пътник на стойност десет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. За първи път това обстоятелство се посочва в хода на съдебното производство, в дадените от актосъставителя Р Р свидетелски показания. Както в АУАН, така и в НП нарушението е описано като пътуване без превозен документ. Така даденото описание не е достатъчно за обоснове състав на нарушението по чл. 36, ал.6, т.1 във връзка с чл. 36, ал.1 и чл. 35, ал.2 от НППУПМГТТСО извършено от Д. В. П..

Пропускът е съществен, тъй като не само ограничава правото на защита на санкционирания пътник, но пречатства установяването на административно нарушение. В тази връзка още с първоначалната си жалба П. е възразил, че не му е предложено да закупи билет като нередовен пътник. В тежест на административнонаказващия орган е да установи наличието на всички елементи от състава на нарушението, като спази изискванията на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН при описанието му. В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано и проведено без в описанието на нарушението, санкционирано на основание чл. 36, ал.6, т. 1 от НППУПМГТТСО да е включен елемент от състава му – отказ на пътника да закупи билет за нередовен пътник.

С оглед на изложеното крайните изводи на СРС за незаконосъобразност на наказателното постановление са правилни, поради което решението следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - ГРАД, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3 от 02.02.2011г. на С районен съд, 13 състав постановено по НАХД 12761/2010г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: